REFERAT HISTORYCZNY

00228

(228)

Zwierzchowiec byłego zastępca w Z.S.R.R.

1. Komar Franciszek, st. str. lat 32, zawodowy rolny kawaler.
2. Aresztowany 18-go IX 1939 r. w Łucku podczas rozbrajania. Z Łucka odesłano mnie na ukrainę do miejscowości której nazwy nie pamiętam. Obozu jak po wojnie odesłano mnie nie dalecko Kowla do kamieniołomów. Warunki higieniczne dobre. Praca ciężka. Wskład zastępów wchodzili Polacy, Żydzi, Ukraińcy, Biało-Rusini i Niemcy którzy wszelkiego potem robiono. Odnoszenie się Ukraińców wstosunku do Polaków agresywne i wrogie. Wciągu dnia 8 godzin pracy na 3 zmiany. Norma 7 wózków po 1½ tonny każdemu wykopać i załadować w ciągu 8 godz. Wyżywienie dla stachanowców 400 gr. chleba na śniadanie i zupa, na obiad 400 gr. chleba, zupa i drugie danie, na kolację 400 gr. chleba i zupa. Dla tych którzy nie byli w stanie zrobić normy dawali na dzień 600 gr. chleba i 1½ litr. zupy. Z odzieży dano tylko spodnie i kufajkę, reszta ubrania musiał się w własnym koszcie. Stosunek między Polakami dobry. Stosunków ~~między~~ z Ukraińcami nie utrzymywaliśmy. Warunków kulturalnych żadnych poza propagandą wojenną. Stosunek w stosunku do Polaków nacechowany się z nieufności, kary za nie wyjście do pracy, karcer 5 dniowy. Raz w miesiącu przyjeżdżali politrucy i prowadzili propagandę przeciwko warstwom posiadającym w Polsce, podburzając przeciwko nim, a równocześnie wychwalali stosunki Sowieckie. Szczególnie ostro krytykowali były rząd Polski mówiąc że przetrącił Polskę. Po przebyciu obozu stachanowieckiego zostaliśmy bez pomocy lekarskiej. Przez 14 miesięcy

/.

00228

pobytu zmarło z mnego transportu 82 ludzi.
Z początku nie było żadnych szpitali, potem zbudowano szpital który mieścił do 100 chorych. Łączności z rodziną nie miałem żadnej wyjątkiem 3 listy które nie doszły. W Archangielsku nie było gdzie spać. Spało się na mokrej ziemi obok miejsca, skąd brano nas do pracy. Kto nie chciał wyjść zostawał przez dłuższy czas bez jedzenia. Warunków higienicznych żadnych, baraki bez prawie wody bez lekarza. W czasie konwoju kto był bardzo chory i nie mógł chodzić był bity kopany kolbą bagnetami. Zwolniono mnie 14/8 1941 r. z Archangielska. Z Archangielska przywieziono nas pod Moskwę a stamtąd mnie z Kadrie przywieźli nas do Tatiszczewa.

Roman Franciszek st. strz.